

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Februari 1906.

No. 2.

Via Dolorosa.

(Smärtornas väg.)

Har du vandrat smärtevägen,
har du känt, hur korsot trycker,
lagdt på redan trötta skuldror?
Har du i det stora mörkret
kanske icke sett en ljusning —
har du tyckt dig öfvergifven?

Se då Via Dolorosa —
denna väg har Kristus vandrat,
men han bar på våra bördor,
och han klagade dock icke —
o, hvad äro dina plågor?
Blott ett intet, som försvinner,
mot det straff, du har förtjänat.
Arme syndare, vi lida
endast hvad vi äro värda
men hvad orätt gjorde Kristus?

Se då Via Dolorosa —
hör, där sucka ju omkring dig
tusen sinom tusen trötta,
hjälp blott en af dem att bära!
Gif ett vänligt ord åt vandrarn,
som har törstat efter kärlek,
offra dig, så långt du kan det,
och när otack du får röna,
glöm då ej den törnekrona,
som du bundit åt din Herre!
Då förgätas egna sorger —
när dig smärtor svarast sarga,
känns det ändå, liksom hjärtat
fylldes af osägligt jubel,
ty är icke dig förnåddt
att i allt ditt stora mörker
träda med din fot på vägen,
där din Mästare har vandrat!

När du vandrar i hans fotspår,
skulle du då icke fröjdas? . . .

MARIA OLOFSSON.

Fastlagstiden.

Jag minns med hvilket allvar den
frades för 25 @ 30 år sedan. Has-
selquist, Olsson och andra predikade
om Kristi lidande och död med en
synnerlig värma och kraft; orden
gingo från hjärta och till hjärta.
Den förre brukade oftast sv. ps. 75:
1 som inledningsbön. När han, den
silfverhårige, vördade läraren, med
djup andakt bad:

Jesus, lär mig rätt betänka
din länkvärda svära död
och din bittra pinas nöd —

då kändes det att i hela hopen var
ett hjärta och en själ.

Och när han fortsatte:

Hjälp, att jag mig nu må sänka
ner i dina helga sår,
där jag lif och hälsa får —

så bad hela församlingen med hela
hjärtat. Föregående väckelser hade
lämnat efter sig ett lefvande och
stärkt skuldmedvetande, och därför
var Kristi lidande och död särdeles
dyrbar för hjärtat. Därför dröjde
vi gärna och länge vid korsots stam.
Därför skådade vi med stor begär-
lighet det blöda Guds Lamm och
kunde näppeligen se oss mätta på
den synen. Därför sträfvade vi all-
varligt att sänka oss i Jesu sår för
att där få lif och hälsa.

Men jag minns ock en annan om-
ständighet. Den waldenströmska
striden var då het. Den betydelse
för vår frälsning Kristi död äger
förringades af Waldenström och
hans meningsfränder. Den entusi-
asm, med hvilken vi frade Kristi li-
dande och död, var nog i icke ringa
mån (oftast omedvetet) en protest,
en reaktion emot detta förringande.
Vi ville i fulla drag, så långt sådant
är möjligt i detta lifvet, äga och njuta
nyttan och välsignelsen af Kristi
död.

Att detta allvarliga firande af
fastlagstiden medförde rik andlig
välsignelse, är säkert. I så mätto
bar striden god frukt.

Denna lärostrid har nu svalnat af.
På det hela taget är detta nog en
orsak till glädje. Men jag fruktar,
att vårt fastlagsfirande ock har sval-
nat. Det är orsak till sorg. Vi be-
höfva en ny väckelse att väcka till
lif medvetandet om vår skuld inför
vår Gud. Låtom oss bedja Gud gif-
va oss en sådan väckelse. Kanske
vill han under och genom denna pas-
sionstid höra vår bön.

Men kanske vi ock behöfva en ny
lärostrid för att bli riktigt vakna.
En sådan finnes ju ock verkligen i
kristenheten, fast vi hittills hafva
hört bara ekon.

Vi höra dock nämnas "en ny teo-
logi". Och att denna förringar be-
tydelsen af icke blott Kristi död,

utan äfven af hans lära, lif och per-
son. Jag tror, att dess inflytande
redan berört oss svenska lutheraner
i Amerika rätt djupt, fast på ett in-
direkt sätt. Men dess beröring har
icke framkallat någon allmän och
allvarlig protest och reaktion. Snar-
rare torde den ha fört oss ett stycke
med i sin ström. Hvarför? Då
den djupare förringar vår Frälsare,
borde den ju ock framkalla en än
starkare reaktion. Att den icke
gjort det, torde närmast bero däraf,
att, medan den waldenströmska stri-
den kom på oss plötsligt och våld-
sam, har denna senare kommit till
oss så småningom — så sakta och
tyst.

Men jag anar, att någon mer vä-
sentlig och djupare liggande orsak
förefinnes. Här torde finnas någon
förborgad fiende och fara. Om nå-
gon af våra fäder i Kristus ville och
kunde afslöja den, så tror jag det
skulle lända till godo. Nu lämna vi
den saken.

Gud vare tack, vi få åter fira den
sköna, dyra fastlagstiden. Mätte
icke den nya teologien eller något
annat inflytande hindra oss att in-
nerligt och allvarligt fira den och
så beröfva oss dess välsignelse, del-
vis eller helt och hållet.

Hvarje tid af kyrkoåret vill till-
föra oss sin särskilda välsignelse.
Ett *botfärdigt sinne* är ett rätt fast-
lagsfirandes frukt. Låtom oss inner-
ligt bedja Gud om ett sådant.

Men för att få vår bön uppfylld
är det nödigt att vi ge oss tid till att
följa vår Försonare på hans lidan-
desväg. Att vi noga akta på hvad
han gör och säger. Låtom oss taga
fram våra gamla goda passionsbe-
traktelser af Luther och Besser och
Harms och Krummacher och Ram-
bach och Olsson. Låt en eller fler
af dessa fromma, andrika män visa
oss vår Frälsare och tyda för oss
hans ord och gärningar.

Låtom oss ock flitigt och lifligt
deltaga i våra egna sammankomster.
Jag vet vi ha brådtom. Men om vi
blott bli så angelägna om andlig väl-
signelse, som vi böra vara, så skola

vi nog finna tid. Om så är nödigt, är det ju icke omöjligt att inskränka den tid vi vanligen använda till nöje och förvärf. Om det skulle bli nödigt att språka litet mindre med medmänniskor, så bli vi nog mer än skadeslösa, om vi tala så mycket mer med vår Gud och Frälsare. Om vi ej få tid att fördjupa oss i hvarje enskildhet i sammanhang med senaste brott eller olyckshändelse, så är detta i och för sig en vinst, och om vi använda den så sparda tiden till att fördjupa oss i den sanningen att Jesus Kristus, vår dyre Frälsare, dog för att gifva oss evigt lif och hälsa, så blir vinsten mycket stor.

O Jesus,
hjälp, att jag mig nu må sänka
ner i dina helga sår,
där jag lif och hälsa får.

—FFX.

“Han bar våra synder.

Denna jord har med rätta blifvit kallad en jämmerdal, ty öfverallt är jämmer, sorg, nöd och död. Hvad är orsaken till allt detta obeskrifliga elände? Synden. Se där källan, hvarifrån allt ondt härflyter. Synden är orsaken till all både lekamlig och andlig nöd. Tag bort synden, som hvilat så tung och förkrossande öfver människosläktet, och det skall genast bli lyckligt. Tag bort synden, och all sorg, jämmer, lidande, död och fördömelse skola på en gång försvinna. Ja, men hvem kan väl borttaga synden? Förgäfvat se vi oss omkring bland människorna och änglarna efter någon, som kan borttaga synden. Äfven om alla människor och alla änglar förenade sig, skulle de dock ej kunna borttaga en enda synd eller utplåna följderna af en enda synd. Nej, det är för svårt, det kostar för mycket. Endast en finnes, som kan borttaga synden och alla dess följder. Det är Jesus, Frälsaren och förlossaren. Han både kan och vill. Han, Guds ende Son, “säg vår själafara och att oss rädda därifrån, sig själf ej ville spara.” Han kom hit till jorden för att borttaga synden. Han som visste hvad i människan var, han såg och förstod det mänskliga eländet så som ingen annan, och huru möter honom icke ock eländet öfverallt, hvarhelst han drager fram. När han vandrar omkring från by till by, från stad till stad, huru skoeka sig ej omkring honom nödens barn. Han är ej hel-

ler känslolös eller likgiltig för dem. Hans hjärta är uppfyllt af det allra djupaste och innerligaste medlidande. Han känner deras nöd som sin. Alltid och allestädes tager han sig an de elända och hjälper dem. Där han går fram, där utdrivas de onda andarna, där göras de spetälska rena, där höra de döfva, där se de blinda, där uppstå de döda. Ingen vänder sig förgäfvat i sin nöd till Jesus. Det finnes ingen nöd, från hvilken Jesus ej kan och vill hjälpa och är angelägen att hjälpa. Men han kan hjälpa, emedan “har bar våra synder”, så att han “blifvit försoningen för våra synder”, ty allas våra synder med all deras dom och förbannelse öfverflyttades på honom, så att synderna tagits från oss och blifvit lagda på honom, så att profeten kan sanningsenligt säga: “Allas våra synder kastades på honom”, och Johannes, pekande på Jesus, kan utropa: “Se Guds Lamm, som borttager världens synd.” “Han föddes under lagen, på det han skulle frیکöpa oss som voro under lagen.” Vi hade brutit lagen, han fullgjorde lagen oss till godo. Vi hade genom våra synder ådragit oss lagens dom och förbannelse, Jesus blef en förbannelse för oss. Vi hade för våra synders skull kommit uti dödens och djäfvulens våld, Jesus dog i vårt ställe och “söndertrampade ormens hufvud” och genom sin segerrika uppståndelse visade han sig vara Herre öfver döden och all helvetets makt. Han tog fängelset fångtet och “utsläppte med sitt förbundsblod fångarna utur kulan.” Nu kunna vi därför med Paulus triumferande utropa: “Du död, hvar är din udd, du dödsrike, hvar är din seger? Men dödens udd är synden, och syndens kraft är lagen. Men Gud vare tack, som gifver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!”

“Jag bär min synd till Jesus,
han tager den på sig
och med sin död mig friar
från död evinnerlig.
Jag bär min skuld till Jesus,
Hans dyra blod allen
kan två de fläckar många,
att jag blir hvit och ren.”

J. J.

Lif är rörelse, stillastående är död.

* * *

Människohjärtat är ett klaver, men ett underligt, föränderligt, nyckfullt sådant, hvars strängar icke följa på hvarandra i jämn ordning.

Jesu lidande.

Mark, 10: 32—34.

Jesus förkunnar för sina lärjungar sitt lidande under det han just nu är på vägen till Jerusalem, där han skulle undergå detta lidande. Många gånger förr talade han med sina lärjungar om huru han måste lida och dö, och att han just därför var kommen i världen för att genom sin död frälsa världen. Många gånger hänvisade han på profetiorna, som handlade om honom såsom lidande. Men mest se vi honom sysselsätta sig med betraktelser af sitt lidande på senare tiden af sitt lif här på jorden. Gång efter anuan syftar han med sitt tal på detta lidande, han bereder sig på detsamma och lefver med sin själ däri, redan innan det kommit öfver honom. Midt under folkets jubelrop, då de ville hylla honom såsom sin konung, tänkte han på sitt lidande. Strax efter det han varit på förklaringsberg och visat något af sin gudomliga härlighet för lärjungarna, börjar han tala om sitt lidande för att visa lärjungarna, att hans härlighet skulle uppenbaras i hans lidande och efter hans korsfästelse. Sedan han talat med Petrus om sin församling, att den skulle grundas på den bekännelsen, att han var Jesus Kristus, lefvande Guds Son, sedan han öfverlämnat åt Petrus makten att binda och lösa i denna församling, strax därefter börjar han tala om sitt lidande för att visa, att ingen församling kunde grundas, om icke han älskat densamma och i korsets död utgifvit sig för henne, på det han skulle helga henne, om icke han framställt denna församling helig och ren inför Gud, ja, utan fläck och skrynka. Det var just på Golgata vid korset som den kristna församlingen grundades till sitt frö, och detta frö vattnades af Jesu eget blod, som flöt ur hans öppnade sida, så att det sedan kunde växa upp och blifva ett härligt träd. Just härigenom att Jesus så ofta talar om sitt lidande, i synnerhet då, när hans härlighet på något sätt visades, så att man skulle kunna tro, att han ämnade blifva en jordisk konung, just härigenom uppenbarades hans beredvillighet att lida för oss. Detta, att han talar om sitt lidande flera gånger under sitt lif, visar hans innerliga kärlek till oss, att han gärna ville lida för våra synder, att det icke var med ovilja och tvång

som han ödmjukade sig intill döden, ja, intill korsets död. Denna hans kärlek till oss och beredvillighet att lida för oss var så stor, så stark och brinnande, att, då Petrus en gång i sitt oförstånd bad honom skona sig själf, fick han af Jesus höra den skarpaste förebräelse så lydande: "Gå bort ur min åsyn, Satan; du är för mig en stötsten, ty du besinnar icke det Gud tillhör, utan det människor tillhör." Jesus var så rädd för allt, som ville hindra honom från korsdöden, som för djäfvulen själf, d. v. s., Jesus var rädd för att hindras från att frälsa oss.

Se, huru han i detta ord talar om sitt lidande, huru noga han förutsäger allt, som skall öfvergå honom. Han talar om sitt lidande såsom någonting, som säkert och visst skall inträffa, det är icke en gissning blott, utan han säger, att det skall ske. Således se vi, att Jesus på förhand väl kände till hvad han skulle lida, ja, så väl, att han förutsäger alltsammans på det noggrannaste, huru han skall öfverantvaras åt öfverstepräster, hvilka ock fördömde honom, såsom han säger i texten. De öfverlämnade honom ock åt hedningarna, d. v. s. åt Pilatus och krigsknektarna, som voro hedningar. Af dessa blef han ock begubbad, bespottad och gisslad, såsom han också äger. Likaså förutsäger han sin uppståndelse på tredje dagen. Och se, detta allt är ju högst märkvärdigt och behjärtansvärdt. Hade Jesus icke vetat om sitt lidande förut, hade han icke förutsagt det, så kunde vi hafva trott, att han led emot sin fria vilja, att han icke noga hade belänt saken, utan att han blifvit öfverraskad och tillfångatagen, och att han då måste dö, antingen han ville eller ej. Då skulle vi icke hafva sett en så underbar kärlek och själfuppoffring i hans lidande, då skulle vi ej kunna betrakta hans beredvillighet att lida för oss. Men nu, då han långt förut visste allt så noga, då han själf förutsade, hvad som skulle hända, skulle han då icke kunnat hafva undflytt, skulle han icke kunnat undvika lidandet? O, hvilket under, hvilken obegriplig kärlek! Han går med beredvillighet, ja, längtan det förfärliga lidandet tillmötes, som han förutsåg helt och hållet i dess hela djup. Därför säger aposteln: "Se på Jesus, hvilken i stället för den glädje, som förelåg honom, led korset och akta-

de icke smälek." Betrakta, o människa, vill aposteln säga, se upp, och du skall varseblifva någonting underbart, någonting som förr aldrig blifvit sedt vare sig i himmel eller på jord!

Hvad är då detta underbara? Jo, Jesus, Guds egen Son, då han kunde hafva haft glädje, då han kunde hafva njutit sin eviga härlighet i ro och lugn, då han var oändligt salig hos sin Fader, denne Jesus led på korset den nesligaste och förfärligaste död, som kunde tänkas. Han blef ock smädad och bespottad, men han aktade icke smäleken. Ack, hvarför gjorde han så, var det för sådana, som bevisat honom mycken kärlek, som voro synnerligen älskliga och honom lydiga, var det för sina bästa vänner? Ack nej! Aposteln säger: "Gud bevisar sin kärlek till oss däruti, att Kristus har dött för oss, medan vi ännu voro syndare." För sina fiender dog Jesus, för syndare, för dem, som hatat och förföjlt honom. Ack, han, som var ett med Fadern, som var Gud; "han aktade icke såsom ett rof att vara jämlik Gud, utan utblottade sig själf, vardt lydig intill döden, ja, intill korsets död." Och detta gjorde han för sina fienders skull.

Tänk, om vi såge en människa, som ginge så långt i kärlek till en annan, att hon ville underkasta sig den smädefullaste död för en vän, huru skulle vi ej röras häraf. Men hvad skola vi nu säga, då Guds egen Son går i döden för sina fiender, för oss, syndare, för oss, som gjort honom så mycket emot, som varit honom så olydiga, som nästan gjort allt för att förtörna honom.

Hvad var det, som gjorde, att Jesus var så beredvillig att lida för dig? Var du så älskvärd, hade du bevisat honom så mycken kärlek, var du honom så lydig, var du så villig att i allt lyda hans vilja, var det din högsta lust att få göra det honom täckt är, var du så from, helig och rättskaffens, att han kunde därpå bevakas, var det någonting af allt detta, som gjorde dig värdig en sådan själfuppoffrande kärlek? Tänk efter, besinna, hvad som tvang Jesus att så lida. Se dock, hvilken kärlek han har bevisat dig, ty det var väl ingenting annat än denna kärlek till dig, som gjorde, att han icke aktade smäleken och dödens bitterhet. Det lär väl icke finnas någon ibland oss, som menar, att han

på något sätt förtjänt detta, att Jesus uppoffrade sig själf för hans skull.

Låt oss då med öppna ögon betrakta denna outgrundliga barnhärlighet. Du, som ännu fortlevver i synden och älskar densamma, du som ännu slår Guds ord i vädret och ej aktar dess förmaningar, du, som ej sörjer för din själs väl eller ve, är det på detta sätt du vill löna den Frälsare, som älskat dig intill döden, ja, intill korsets död? Vill du ock låta denna passionstid gå förbi utan att på allvar behjärta Kristi lidande? Vill du leka och skämta i synden, vill du akta den för ingenting, då Jesus, som själf var oskyldig, utstått så bittra kval för densamma? Tror du, att Gud skall öfverse med dig och låta dig undslippa, då han så straffat synden på sin egen Son. Ack, betänk dig och behjärta på allvar Kristi lidande och den kärlek, som uppenbar sig där, så skall denna tid för dig blifva en väckelsens och bättringens tid. O, måtte den så blifva!

Men du, som sörjer och ängslas öfver din synd, ack, hvilken vederkvickelse och tröst skall du icke hafva af Jesu lidandes betraktande! Hvarför var Jesus så beredvillig att lida? Jo, just för att kunna skänka dig rättfärdighet och syndaförlåtelse, för att kunna gifva frid åt ditt oroliga hjärta och lisa den sveda, hvaraf ditt samvete lider. Han led, på det du ej skulle behöfva att lida, han led för din skull. O, är ej detta saligt att veta och känna!

Dr O. O.

Lifvet i tron på Guds son.

Gal. 2: 20.

Allt lif är ett verkligt under, en skapelse af Gud, allt lifes ursprung. Uti allt Guds verk måste finnas lif. Han erkänner icke döden eller döda ting. Allt måste lefva eller fördömas och bortvisas ifrån Gud. Lifvet har ock sina öfverstighga gränser. Det måste lefvas, om någon vill äga det och förstå detsamma. Det som icke tillhör just detta lif kan icke tränga sig in på dess område, kan icke öfverstiga svalget, utan att Gud, det personliga lifvet, genom födelse förrer in på dess område.

Vi känna tillvaron af flera slags lif. Vi veta att de finnas till. Växterna hafva lif, likaså de oförmuftiga djuren. Så hafva äfven änglar

och människor. Men icke kunna människor lefva sig in hvarken uti djurens, eller växternas lif. Ett svalg är befastadt dem emellan.

Lifvet i tron på Guds Son är ett verkligt lif, lika mycket som något lif i naturen och ändå mera, ty det är af högre art och direktare ifrån Gud. Det är ett andeligt lif, ett lif i Gud och ett Guds lefvande uti människan. Därför talar också Guds Son om detta lif under orden: "Jag i dem, de i mig, vi i dem, de i oss." Det är samma lif som Gudspersonerna lefva i och med hvarandra. Det innebär släktskap med Gud, samma natur, sinne och tycke som Gud har.

Ingen lefver detta underliga, höga och härliga lif utan att därtill vara född af Gud. Icke alla människor lefva detta lif. Om många säges det, att de äro döda i öfverträdelser och synder, fastän de själfva tro sig lefva, kanske mera än någon kristen, som de ömka såsom en som icke kan "lefva". Dessa döda förstå icke lifvet i tron på Guds Son. Inga studier kunna föra dem in på området af ett rätt kännande och bedömande af detta lif. Man måste födas därtill, man måste lefva detta lif eller också vara det förutan och okunnig och blind i fråga om dess natur. Andarnas Fader måste föda med andlig, gudomlig födelse dessa sina barn, som tillhöra hans hus, hem och familj.

Detta lif för med sig härliga förmaner, rättigheter och skyldigheter. Det är upphöjdt öfver all död och förgängelse. "Den som lefver och tror på mig skall icke dö evinnerligen", säger Jesus, Lifsfursten. Synden och den andeliga döden äro genom tron redan uppslukade för hvarje själ som lefver i tron på Guds Son. Hon är icke under vredens domar, kommer icke uti fördömelse, utan har det oändliga evighetslifvet att vänta på redan här under vandringen i tron. Den själen är under den högstes personliga tillsyn och trefasta omvårdnad. Fadern öfver allt, som kallas fader, sörjer för sina barn.

Men själfva karaktären af lifvet såsom ett lif i tron, säger oss, att detta måste här på jorden vara ett lif fullt med många skenbara motsägelser. Kristus har varit för otron en stötesten och en förargelseklippa. Så har ock hvarje enskild kristen varit på jorden.

Äfven den som lefver detta lif kan känna sig frestad att betvifla det, kan mången gång frestas att knota öfver Guds underliga ledning. Men det är ju ett troslif, det förutsätter ett förlitande, ett förtroende till Gud och hans Son Kristus. Har han icke gjort sig förtjänt af detta förtroende?

Ja, tänk huru väl det är, att vi, såsom salighetssökande själar, kunna lefva och bero med den fullkomligaste trygghet på Guds Son, som går i god för att vi hafva en sann tro, stå fast i tron och få ingå uti härligheten. Men tron är ju besläktad med troheten äfven hos människan. Hon skall frestas af djävulen, världen och köttet, men vinna och visa sig vara en verklig trohet, midt uti en värld full med otrohet.

Världen ser efter det närvarande och det som kan fattas med de yttre sinnen. Men tron ser efter det, som är af himmelsk, gudomlig natur. "När jag hafver dig frågar jag icke efter himmel och jord." "Du är min del, äfven om kropp och själ förmäktas". Den troende är en gäst och främling i denna världen, men är stadd på resan till det rätta, eviga hemmet. Vi äro utsatta för faror hela tiden, men "med Guds makt bevaras vi genom tron till salighet." Vi hafva full trygghet, vi hafva lefvande hopp, men allt genom tron på Guds Son. B. S. NYSTRÖM.

Kyrkliga nyheter.

Konferensmöte. Columbäg-konferensen af Augustana-synoden sammanträder till sitt 14:de årsmöte i Moscow, Idaho, onsdagen d. 7 mars. Mötet öppnas därstädes i Sions-församlingens nybyggda kyrka med högmässogudstjänst kl. 8 e. m. Den verkställande kommittén sammanträder i pastor N. J. W. Nelsons ämbetsrum tisdagen den 6 mars kl. 3 e. m. för att granska kassörens räkenskaper samt bereda göromålen för mötet. Pastor C. J. Renhard författar teser för den allmänna diskussionen vid detta möte. För pastoralkonferensen uppställer pastor B. F. Bengtson teser. Pastoralrapporter och alla handlingar afsedda att föreläggas mötet böra i god tid insändas till konferensens ordförande, pastor Martin L. Larson, 911 Stewart st., Seattle, Wash.

Å Columbia-konferensens vägnar,
GUSTAF E. RYDQUIST, sekr.

Alla som ämna sig till konferensens möte ombedjas vänligen att därom några dagar förut, ju förr desto bättre, underrätta pastor N. J. W. Nelson, Moscow, Idaho.

* * *

Marshfield, Ore. De kyrkliga festligheterna bland oss under den gångna julhögtiden voro med hänsyn till högtidsstämning och utjuning allt man kunde vänta för att icke säga önska. Här rådde mera högtidsstämning i vår lilla stad under den sist förflutna högtiden än fallet varit under föregående julhögtider. Det högstämnda i det kristliga högtidsfirandet skall vinna allt mera erkännande.

Den lutherska församlingen härstädes höll sin årsstämma på aftonen den 1 jan. Under förhandlingarna rådde enighet och frid. Af rapporterna framgick, att församlingen är lifskraftig i sin yttre verksamhet. Må detta äfven känneteckna församlingens inre andliga lif och kraft.

Till det nya, som händer och sker ibland vårt lutherska folk i dessa trakter torde få räknas de förberedande mått och steg, som tagits för att organisera en ev. luth. församling i vår grannstad North Bend.

* * *

Tacoma, Wash. Församlingens föreningar och kören hafva nu, sedan helgen är öfverstånden återupptagit med förnyad kraft och lust sina möten och sin verksamhet. Tabita-föreningen hade sitt första möte på det nya året uti mr och mrs John Bergs nya eleganta hem, vittnande om att mr Berg är möbelsnickare. Den nödiga ämbetspersonalen invaldes och föreningens verksamhet för innevarande år ombeslöts, sedan rapporter från förra årets verksamhet inlämnats och behandlats. Dessa rapporter voro af uppmuntrande innehåll. Värdfolket bjöd sedan på den vanliga fagnaden, hvilken åtnjötts i allsköns ro och trefnad. Föreningens nästa, kanske talrikast besökta möte, som hållits i något hem, ägde rum uti det nya prästhuset, öfver hvilket alla glädja sig och icke minst pastorn och hans hustru. Aftonen var skön i naturen och likaså därinne i de upplysta rummen. En angenäm och inkomstbringande afton tillbragtes kring Guds ord, bön och sång samt samtal med thy åtföljande fagnad till kroppen. Nästa möte är föreningen inbjuden att hål-

la i mr och mrs Gustaf Lindbergs hem.

Ungdomsföreningen syntes vid sitt första möte på detta nya året båda en lifskraftigare verksamhet än på länge krönt de trogna medlemmarnes sträfvan. Rapporten och beslut om flydd och kommande verksamhet upptog en del af aftonen, därefter följde ett förtjänstfullt program. Nya ämbetsmän invaldes och vid detta möte, äfven om några af de afgående återvaldes. Ungdomsföreningen ser framtiden an med hopp och mod, förtröstande på allas vår hjälpare, Herren Jesus.

Sångkören får börja sin verksamhet med en ny från Stockholm, Sverige, betygd orgelnist och sångledare, herr professor Axel Hedberg, till ledare. Allting tyder på att det kommer att blifva sång och musik ibland oss till Guds ära, församlingens lust och landsmännens uppväckande. Nu gäller det för med sångröst begåfvade att sluta sig till vår församlings sångkör och troget öfva sig i den sköna sångkonsten Gudi till behag, sig själfva och församlingen till fromma. Prof. Hedberg kommer ock att handhafva barnkören. Ja, här ligger framtiden storsligen i våra händer; låtom oss uppodla barnahjärtarna i kunnighet och lust till kyrklig sång och musik, att världen aldrig måtte hört dess make till sång och musik, som dessa våra barn till Herrens ära i kommande dagar skola uppstämna.

Dorkasföreningen, bestående af församlingens unga damer, har ånyo tagit itu med att befrämja sin verksamhet till uppnåendet af det föresatta målet: inköpanet af en piporgel åt församlingen. Föreningen möter på aftonen tisdagen den 6 febr. i det nya prästhuset på inbjudan af husets värdinna. Huru skönt vore det icke att få fira 25 års-fest nästa år, om Gud vill, med piporgelinvingning.

Herr John Hedberg, en af församlingens diakoner, som för några månader sedan opererades för appendicitis, hvilken operation lyckades väl, fick röna bevis på trogen vänskap och sympati före, vid och efter operationen, men kanske kraftigast vid hemkomsten från hospitalet, då en stor vänkrets samlats i hemmet och skänkte honom en gifva öfverstigande hundra dollars. Men nu för några veckor sedan måste han underkasta sig en andra operation

för samma åkomma. Äfven denna lyckades väl, och nu är herr Hedberg åter hos de sina glad och tacksam.

* * *

Seattle. Åter har Herren genom ett dödsbud velat säga till oss: "Varen ock I redo, ty den stund I icke menen kommer Människosonen." Den 11 jan. insömnade vår älskade medlem och syster i Herren mrs Olga K. Tjärandsen stilla och fridfullt i tron på sin Frälsare i en ålder af 34 år, 8 månader och 13 dagar. Hon var född i Sköns församling, Sverige; blef gift med Thomas Olai Tjärandsen den 10 maj 1903; kom hit något senare samma år; har med sin man tillhört vår församling sedan den 6 sept. 1903. För någon tid sedan insjuknade hon i lungsof. Det gick mycket fort med henne och redan den 11 fick hon hembud. Hon ville lefva helt för sin Jesus och beklagade på sitt yttersta, att hon ej kunnat göra något för Guds rike. Ja, det är så med de troende. De veta ej själfva om sina goda gärningar. Hon sade så ofta: "Icke är jag värdig allt det goda Gud gör med mig, men allt är af nåd." När hon fick höra att hon ej kunde bli frisk mer, så blef hon mycket glad. Sedan tyckte hon att Frälsaren dröjde, men sade: "Det gör han väl för att pröfva min tro." Huru är det med dig, käre läsare? Längtar du efter din Frälsares ankomst? Den hemförlofvade sörjes och saknas djupt af sin innerligt älskade och älskande man, sin broder, som anlände hit innan hon lämnade oss, samt andra släktingar och en stor vänkrets. Hon efterlämnade ock en liten dotter mellan ett och två år gammal. Gud tröste de sörjande och välsigne den hädangångnas exempel af sann tro och kristlig vandel ibland oss.

Vår församling höll sin årsstämma den 9 januari. Hon var lik sina föregångare, i det att allt gick enigt, stilla och fredligt. Af rapporterna framgick, att framsteg tagits i alla riktningar under det gångna året. Herren har välsignat oss med tillökning både till den yttre församlingen och till de troendes antal. Gud allena vare ära. Till diakoner nyvaldes mr Albert P. Gibson och mr C. A. Carlson. Till trustees återvaldes mr H. E. Turner och nyvaldes mr A. Emil Johnson. Mr Turner har i fem års tid varit kassör. Mr J. P. Ryden har varit för-

samlingens sekreterare i 10 år. Till ombud till konferensen valdes mr Per Bengtson och till suppleant valdes mr August Forsell. Frågan om församlingsskola bortlades till kvartalstämman i april. Det lyckades oss ej att blifva skuldfria till årets slut. Må det lyckas till nästa årsskifte!

Till synodens inrättningar och hem- och hednamissionen hade församlingen bidragit med \$220.24; till konferensens mission m. m. \$126.45 och till afbetalande på skulden samt löpande utgifter inom församlingen hade utbetalt \$4,169.97. Alla utgifterna voro således \$4,516.66.

Vid årsskiftet räknade församlingen 274 kommunikanter; hela antalet var 409. Vidare ter sig statistiken för året som följer: döpta: barn till medlemmar 9, barn till icke-medlemmar 76, tillsammans 85; konfirmerade 6; intagna: på betyg 17, på bekännelse 20, barn 8, inalles 45; afflyttade: kommunikanter 8; aflidna: kommunikanter 2, barn 2; vigda par 49; församlingsskola hade hållits 6 veckor af en lärare med 32 barn inskrifna; söndagsskola: lärare 18; barn inskrifna 110; begravingar 22.

Må Herrens rika nåd, frid och välsignelse komma församlingen till del under året 1906.

Vår Dorkas-förening är mycket verksam och lyckas väl i sitt arbete. Hon afbetalade \$350 på pastorshuset under 1905. Hon torde lyckas ännu bättre under detta år.

Vår ungdomsförening gaf församlingen en betydlig summa förlidet år. Hon ämnar i år uppfylla sitt löfte af \$75 till respredikantkassan. Herren välsigne alla, som af kärlek till honom och med villigt hjärta arbeta för hans rikssak på jorden.

Den liberala församlingen skänkte sin pastor ett juloffer, som uppgick till den stora summan af \$75.05. Innerligt tack till alla gifvarne.

* * *

Kent. Wash. Intet nämndes i förra numret om vår julgudstjänst här. Vår lilla församling här var inbjuden att fira sin gudstjänst på juldagen i den norska kyrkan. Fastän större än den andra, var hon väl fullsatt med folk, som uppmärksamt ähörde ordet om Jesu födelse. Församlingen gaf sin pastor ett offer på \$9.60. Halven alla innerligt tack.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktörer:

Pastor B. S. Nyström.

Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

Å den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,

911 Stewart st., Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor C. J. Renhard, kassör,

560 Rodney Ave., Portland, Ore.

Se, Guds Lamm, som borttager världens synd!

Den som icke visste af synd, har han för oss gjort till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom.

Ty så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde Son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan hafva evigt lif.

Kristus utblotande sig själf och antog en tjänares skepelse och vardt lik människor och i ättkålfvor funnen såsom en människa; han ödnjukaide sig själf och vardt lydlig intill döden, ja, intill korsets död.

Sannerligen, han bar vår krankhet och lade på sig vår sveda, och vi ansågo honom såsom af Gud straffad, slagen och plågad. Men han blef sargad för våra öfverträdelser och slagen för våra missgärningar; näpsien lades uppå honom, att vi skulle hafva frid, och genom hans sår blefvo vi helade. Vi gingo vilse såsom får; hvar och en såg uppå sin

väg, och Herren kastade allas våra synder uppå honom.

Passionstiden, som ingår med sista söndagen i denna månad, ställer för våra sinnen de mest underbara och betydelsediga tilldragelser. Dess innehåll: Kristi försöningslidande och ställföreträdande död, utgör en den rikaste källa till tröst för Guds folk under pilgrimsfärden. Genom det bibelord, som under den tiden inom vår lutherska kyrka företrädesvis förekommer till betraktande, påminnas vi på det kraftigaste om Guds oändliga kärlek till människorna, i det att han lät sin enfödde Son genomgå det för oss ofattbara lidande, som försöningsdöden innebar. Han *skonda* icke ende Sonen, utan gaf honom ut för oss alla. Icke mindre stor framstår Jesu egen kärlek, ty han påtog sig och utförde villigt det verk, på grund af hvilket vägen till Guds fadershem öppnades för arma syndare. Det är ett verk, i hvilket till och med änglarna ästunda att skåda in. Och dock kan det finnas människor, med sken af fromhet, som med förnämt förakt gå Kristi ställföreträdande verk förbi! Men likasom fastlagstiden kraftigt bär vittnesbörd om Guds kärlek, så bär den ock vittnesbörd om våra synders storhet. Ty nog måtte dessa vara grufliga, då det fordrades ett sådant offer till försönning för dem. Så låtom oss då se uti fastlagsordet uppenbarade både Guds oändliga kärlek och våra synders storhet, gifva Gud rätt i hans ord och med hjärtats uppriktiga botfärdighet sjunka ned inför det blödande Guds Lamm och af Guds hand mottaga dubbelt för alla våra synder. Må den för handen varande passionstiden blifva en välsignad tid för oss alla.

Skolfrågan inom konferensen vilja vi äfven denna gång något litet ventilera! Det skadar åtminstone icke, synnerligast som behofvet af ett konferensläroverk blir allt mer påtagligt. Det är oss ett nöje att kunna antesknå det veckebörande kommitté icke varit alldeles oerksam. Som af en artikel annonserades i detta framgår, har sagda kommitté gjort en undersökningsresa till åtskilliga platser. Man gifve ock åkt på, att det är utsikt att erhålla ett "storartadt" anbud från

åtminstone en plats. Det låter ju godt och uppmuntrande. Kanske flera sådana anbud torde komma. Äfven i vår lilla vrå har konferensens skolsak väckt åtskilligt intresse och satt krafter i rörelse för att åstadkomma något. Sannolikt kommer konferensen att direkte från mötesplatsen få mottaga ett, vi våga icke säga "storartadt", men respektabelt anbud. Nog vore det önskvärdt om något definitivt kunde göras vid denna viktiga angelägenhet under det förestående mötet.

Kyrkliga nyheter.

Spokane, Wash. Vid kvinnoföreningens årsmöte, som hölls den 11 jan. hos herrskapet Berggren, upplästes uppmuntrande rapporter om föreningens verksamhet under det flydda året. Föreningen hade haft 24 möten och två fester. Inkomsterna voro \$507. Den hade bekostat bygandet af skorsten och värmapparat i kyrkan samt skänkt \$290 till församlingen. Fru S. J. Carlsson valdes till sekreterare och fru K. J. Berggren till kassör. Vid samma möte beslöt föreningen att hålla sitt nästa möte fredagskvällen den 26 jan. i pastorsehuset och att kollekten skulle bli till förmån för missionshospital i Rajahmundry, Indien. Nämda möte hölls på bestämd tid, och de närvarande fyllde till trängsel det rymliga pastorsehuset. Sedan ett litet program utförts och förfriskningar serverats upptogs kollekten, som belöpte sig till \$10.50.

* * *

Vancouver, B. C. Första svenska ev. luth. församlingen härstädes höll sin årsstämma den 22 januari. Ur rapporterna, som upplästes och af stämman antogs, vilja vi meddela följande: gudstjänster hafva hållits, såsom regel, treunge gånger hvarje söndag. Aftensångsgudstjänsterna hafva varit särskildt väl besökta och mycket uppmuntrande. Rätt ofta hafva vi träffat främlingar vid dessa gudstjänster, hvilka icke på många år haft tillfälle att få höra en predikan på sitt modersmål i en luthersk kyrka. Måtte Guds ord hafva funnit ingång uti många hjärtan; må vår kyrka blifva mer och mer känd bland våra försöringrade landsmän i dessa aflägsna trakter!

Söndagsskolarbetet har bedrifvits med öfver och glädjande resultat

hafva vi äfven fått se. Söndagsskolan besökes af omkring 36 barn och 6 lärare.

Ungdomsföreningen har under den senare delen af året hållit tvänne möten hvarje månad, då sång, musik, deklamation och tal förekommit. Äfvenledes hafva uppmuntrade fester hållits. Föreningen har varit församlingen både till stor glädje och hjälp. De unga äro vår församlings framtids hopp.

Kvinnoföreningen har regelbundet hållit sina sedvanliga möten samt anordnat åtskilliga fester för medels insamlande. Om denna förening kunna vi med glädje säga: "Hvad hon kunde det gjorde hon."

Under året hafva 12 barn dop, 3 vigslar och 4 begrafningar förrättats. 17 medlemmar hafva intagits i församlingen och 6 hafva uttystats. Församlingen består för närvarande af 70 medlemmar, utaf hvilka 40 äro kommunikanter.

Kyrka har under året blifvit byggd och tillföllu inredd, samt har det hus med tomt, som ligger näst intill kyrkan åt norr, af församlingen inköpts för att begagnas såsom pastorsboställe. Vårt folk har i allmänhet varit ganska frikostigt med bidrag för kyrkans byggande och inredning. Af trustees rapport framgår, att inkomsterna under året varit \$1,626.40 och utgifterna \$1,523.60, att församlingens egendom värderas till \$5,800 samt att församlingens skulder belöpa sig till \$3,460.

Till sekreterare valdes J. P. Bennet; till diakon kapt. H. W. Carlsson; till trustees J. B. Johnson, Adolf Lundgren och Carl Peterson; till konferensombud Adolf Lundgren och till suppleant Olof Jonson; till orgelnist mrs C. R. Swanson. Bland öfriga beslut må nämnas: att pastorslönen höjdes med \$100; att frågan om pastorsboställets målning öfverlämnades till styrelsen.

För det rastlösa arbete, som inom församlingen nedlagts och för de rika välsignelser, som den gode Guden skänkt oss uti detta arbete, känna vi oss glada och tacksamma. Må vi i det kommande arbetet få nåd att hålla fast vid Jesu löfte: "Se, jag är med eder alla dagar."

* * *

Från Astoria. Döden har gästat vår församling igen. Trenne begrafningsgudstjänster hafva ägt rum i vår kyrka under januari månad.

Söndagen den 14 jan. hölls begrafningsgudstjänst öfver fru Johannah Sjöberg. Hon var på resa i Västern i sällskap med sin son, artisten Arthur Sjöberg, insjuknade och dog här fjärran från hem och släkt. Hennes stoft sändes till Östern, där hon kommer att jordas, troligtvis i Omaha, Nebr.

Änkan Lovisa Kristina Carlson jordades söndagen den 21 jan. Hon var en gammal älsklig kvinna, som saknas, fastän ålder och bräcklighet gjorde henne oförmögen.

Torsdagen den 25 jan. jordades en utaf vår församlings första medlemmar, mrs Kristina Maria Olson, hustru till vår mångårige kassör och kyrkoväktare August Olson. Hon fick slaganfall, hvilket inom några dagar medförde döden. Innan hon afsonnade kunde hon aflägga sin bekännelse, sin tro på sin Frälsare och sin längtan att få skiljas härifrån och vara när Kristus. Hennes önskan och bön gick i uppfyllelse att få flytta hem före sin make. Leden glesna. Af dem som voro med vid församlingens stiftelse äro nu blott fyra ibland oss.

Årsstämman aflopp till allas belåtenhet. Rapporterna från de olika verksamhetsgrenarna inom församlingen voro mycket uppmuntrande och visade att intresset är i stigande grad. Den allmänna tillfredsställelsen yttrade sig äfven däri, att pastors lönen höjdes med 100 dollars.

P. S. Då jag slutat att skriva det ofvan angifna, började kyrkklockan att ringa såsom hade det varit väld. Jag såg på klockan och hon visade redan åtta på kvällen, men jag hade ju icke pålyst någon gudstjänst på måndagskvällen. Både min hustru och jag rusade ut för att se hvad som stod på, och till vår stora öfverraskning var hela församlingen i kyrkan. Vi fingo också ganska snart reda på att de hade samlats för att uppvakta sin pastor på hans födelsedag. En oväntad, men angenäm afton tillbragtes med församlingen. Tal, sång och bön förekommo på programmet, äfven en riklig högtidsmåltid serverades, och icke minst trakterades pastorn med en särskild väl tillagad offer rätt, som dock var ganska osmältbar. GUSTAF E. RYDQVIST.

* * *

Moscow-pastoratet. Ungdomsföreningarna i Troy och Moscow hafva nyligen hållit hvar sin körgfest. Den

i Troy inbragte \$49.50. Detta belopp lägges till kyrkobyggnadsfonden. En af församlingen tillsatt undersökningskommitté ämnar ofördröjligen upptaga subskription och om nog rikliga bidrag tecknas, torde det snart nog blifva riktigt allvar med kyrkobygge. Må det så ske, ty vår kyrka är alldeles för liten. Festen i Moscow inbragte \$35.05. För detta belopp ämnar föreningen anskaffa nummertafel samt predikstols- och altarprednader för den nya kyrkan. De båda föreningarna höllo nyligen en debatt i Troy.

Här i Moscow arbetas nu med iver, lif och lust för att få allt färdigt för att på ett värdigt sätt kunna mottaga och härberga de många gäster, som väntas hit till konferensens årsmöte. Kyrkan närmar sig raskt sin fullbordan. Då detta kommer inför allmänheten är hon väl i det allra närmaste färdig. Numera hålla vi våra gudstjänster i undervåningen. Vår första gudstjänst hölls där söndagen den 4 dennes. Det var icke så litet högtidligt bara det att få flytta in i det präktiga gudstjänstrummet, som där är anordnad. Huru mycket mera högtidligt skall det då icke blifva att få flytta in i det egentliga gudstjänstrummet! Samlingsrummet i undervåningen är större än den gamla kyrkan, men det var till trängsel fyllt vid nämnda tillfälle. Söndagsskolebarnens antal samma söndag var 75. Onsdagskvällen den 7 dennes serverade kvinnoföreningen ostrommidag i samma rum, hvarvid omkring 250 personer undfignades. Inkomsterna blefvo \$58.55. En del här af användes till inköp af en kamin för köket i undervåningen. En ny orgel är beställd. Medel för den insamlas genom särskild subskription. Den får sin plats på läktaren.

Vi kunna icke annat än uppropa: Vi vänta oss en stor och skön högtid vid det stundande konferensmötet. Må det tackas vår gode Gud att låta våra förhoppningar gå i fullbordan.

Ett hjärtligt välkommen till alla mötesbesökare!

Ett högtidligt bröllop firades i mr och mrs Gustaf Johnsons hem här i Moscow den 23 januari, då herrskapet Johnson bortgifte sin dotter Naomi Christina till mr Frank M. Gustafson. Den högtidliga akten förrättades i kretsen af de unga tus närmaste släktingar. En riklig bröllopsmåltid afäts och angenäma

stunder tillbragtes. Sist förekom läsning ur *Boken*, några anmärkningar och bön. Därpå anträdde brudparet en kortare bröllopsresa till Spokane och andra platser. Nu ha de slagit sig ned på brudgummens präktiga farm ett par mil utom staden. Båda äro medlemmar af församlingen. Hjärtliga gratulationer!

* * *

Bellingham-pastoralet. Bellingham. — Ungdomsföreningen höll en "Shadow social" onsdagskvällen den 31 jan. "Skuggan såldes för att befala ljuset." Föreningen är i \$53 skuld på de elektriska ljuskronorna, som insattes i kyrkan för en kostnad af \$262.

Syfsöreningen sammanträdde i kyrkans undervåning torsdagskvällen den förste februari, på inbjudning af mrs Gust. Linden. Ett kort men godt program utfördes af Ellen, Ruth och Bertha Nordström, som sjöngo och Hans Hanson, som deklamerade stycket "Vindergatan". Sitt nästa möte håller föreningen hos mrs A. G. Wickman, 1114 Elk st., den 15 febr. kl. 2:30 e. m.

Kyrkan kommer antingen att flyttas till mera centralt läge, eller och en ny byggas på nordsidan. Viljen I vara med att befrämja Guds rike bland våra landsmän?

Det låter allt för affärsmässigt, att insätta dylik annons: "Kom och se dopförrättningen!" Hafva vi icke större aktning för dopets heliga handling än att betrakta det såsom ett skådespel?

Mrs Robert Sandberg var lördagen den 3 febr. föremål för en angenäm öfverraskning. En gåfva på \$50 öfverlämnades åt henne. Mrs Sandberg råkade den 19 jan. ut för den olyckan att bryta af sig det ena benet och har sedan dess varit bunden vid sjukbädden. Vi hoppas dock, att snart igen få se mrs Sandberg bland vår verksamma krets.

Clearbrook. — En "packet social" hölls lördagskvällen den 3 febr. Behållningen blef \$30 i ungdomsföreningens kassa.

Symötet hölls den 3 febr. hos mrs Gust Anderson. Nästa möte hålles den 3 mars hos mrs Ola Johnson.

Den 17 febr. håller ungdomsföreningen sitt månatliga möte. Programmet består af tal, deklamation och sång.

Syfsöreningen skall bestrida omkostnaderna för ny predikstol i kyrkan.

Ferndale. — Gudstjänst och Herrens heliga nattvard firas söndagen den 25 febr. Elder Bernhard Torell, Carl Gilbert Torell, Hedvig Runsten och Sina Altea Johnson gå i konfirmationsskolan, som hållits två gånger i månaden. — Mr John Anderson, som öfver ett års tid varit sjuk i nervinflammation, är nu på bättringsvägen. Vi äro riktigt glada att åter igen få se honom vid våra gudstjänster. Hans vänner ihågkommo honom för en tid sedan med omkring \$75. Medan vi hafva tillfälle, så låtom oss göra det goda. Jesus sade: "Hvad I hafven gjort en af dessa mina bröder, det hafven I gjort mig".

Pastoralaförrättningar.

VIGDA.

Af pastor B. F. Bengtson:

Den 17 jan.: Robert L. Simpson och Selma Freeland, båda från North Bend, Ore.

Af pastor Rubert Swanson:

Den 29 jan.: John Osterberg och Johanna Tandrup, båda från Vancouver, B. C.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 2 jan.: Oscar Theodor Helgren från Paulsbo, Wash., och Anna Sanna Holm från Seattle;

den 8 jan.: George Sidbotham från Hobart, Wash., och Gerda M. Gustafson från Issaquah, Wash.;

den 17 jan.: Charley Bloom och Selma Pahrson, båda från Tacoma;

den 21 jan.: John Herman Wilson från Northport, Wash., och Hulda J. Carlson från Seattle;

den 27 jan.: på finska språket, Matt Lassila från Ballard, Wash., och Anna Maria Bothala från Seattle;

samma dag: E. F. Garnire och Edna M. Renshaw, båda från Seattle;

den 30 jan.: Albert Emanuel Mattison och Clara Constantia Carlson, båda från Seattle.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 17 jan.: Joseph A. Carlson och Mary M. Hjälp, båda från Bellingham.

Af pastor J. Jespersen:

den 28 dec.: Carl Johan Wilson och Anna Anderson, båda från Spokane;

samma dag: Wm. S. Christensen och Lulce Hand, båda från Spokane;

den 14 jan.: John Oscar Carlson

och Alma Gustafva Johnson, båda från Spokane.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 30 dec.: George Pearson och Bertha Anderson.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 23 jan.: Frank M. Gustafson och Naemi C. Johnson, Moscow.
döPRA.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 3 dec.: Rubin Raphael Alexander, son till mr och mrs Ernst A. Liljeberg;

den 26 dec.: Carl Johan Edlund, son till mr och mrs Emil Jakobson.

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 jan.: Clyde Norman, son till mr och mrs Carl Green, medlemmar, Seattle;

den 7 jan.: Lilian Florence, dotter till mr och mrs A. Walter Nelson, medlemmar, Seattle.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 4 jan.: Theodor Verner, son till mr och mrs Frank Lind, Bellingham.

Af pastor J. Jespersen:

den 1 jan.: Franklin Emanuel, son till mr och mrs F. E. Erickson, Coeur d'Alene, Idaho;

den 27 jan.: Ada Helen, dotter till mr och mrs Dennis Olson.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 1 jan.: Anton Cecil, son till mr och mrs Anton Josephson;

samma dag: Stanley Ewald, son till mr och mrs Otto Sund;

den 22 jan.: Fred William, son till mr och mrs August Larson.

JORDFÄSTADE:

Af pastor B. F. Bengtson:

den 6 jan.: Unser Afos Ambrosius, yngsta barnet till mr och mrs Jakob (?) i North Bend, 11 månader och 20 dagar;

den 11 jan.: hustru Kaisa Sophia Sanden, 36 år, North Bend;

den 30 jan.: Rubin Raphael Alexander, enda barnet till mr och mrs Ernst Liljeberg, 5 mån. och 25 dagar.

Af pastor Rubert Swanson:

den 9 jan.: Arnie Toffte, son till kapten Herman Toffte, 8 år.

Af pastor Martin L. Larson:

den 14 jan.: Mrs Olga K. Tjandransen, 24 år, medlem.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 11 jan.: Mrs Johanna Sjöberg;

den 17 jan.: Henry Neeru;

den 21 jan.: Mrs Lovisa Kristina Carlson;

den 25 jan.: Mrs Kristina Maria Olson;

den 26 jan.: Mrs Adelaide Larson.

Af pastor N. J. W. Nelson;

den 22 jan.: Maria Knudson, 38 år, Troy.

Litteratur.

Från Augustana Book Concern har redaktionen haft nöjet mottaga följande litterära alster:

An Almanac for 2,400 years, by Joshua Larson, Ph. D. Price 25 cents. Denna lilla bok innehåller en hel mängd siffror och har nog kraft mycket träget arbete. Tyvärr är väl dess praktiska värde icke stort, men som ett kuriosum är boken väl värd sitt pris.

Det heliga landet i ord och bild, biblisk geografi för söndagsskolan. Utkommer kvartalsvis och kostar 50 cents för året.

Detta arbete är en översättning från General Councils engelska geografi öfver det heliga landet. Den är naturligtvis afsedd för de äldre barnen i söndagsskolan. Väl vore om den blefve införd i våra söndagsskolor och *begagnad*, ty den biblisk-geografiska kunskapen är det tyvärr klen beställdt med ibland oss.

Huru gestaltar sig skolsaken inom vår konferens.

Öfver detta ämne har undertecknad blifvit ombedd att "skrifva något". Det är nog de flesta af COLUMBIAS läsare bekant, att vi en längre tid tänkt på och talat om en skolas upprättande. Att behof af en god kristlig och kyrklig högre skola ibland oss förefinnes, lider intet tvifvel, och att vi komma att göra stor förlust, om vi ej i en snar framtid få en sådan, är säkert. Vi hafva nog i detta stycke som i mycket annat gått för sakta. Hade vi köpt oss en tomt i någon af våra större städer för en fem år sedan, så hade vi kunnat få en, som varit välbelägen, för kanske halva priset af hvad den nu skulle kosta.

På mötet i Tacoma 1904 upptogs saken till behandling. En kommitté af sex valdes "att undersöka hvar en konferensskola lämpligast kan anläggas och mottaga anbud från olika platser och rapportera till nästa årsmöte." Kommittéen fick vidare i uppdrag "att utröna huru mycket hvarje särskild församling är villig

PREDIKANTLISTA

vid konferensmötet i Moscow den 7—12 mars.

Onsdagen.

Kl. 8 e. m. Konferenspredikan af ordföranden.

Torsdagen.

Kl. 8 e. m. Pastor V. N. Thoren: "Huru Gud och syndaren förfölja hvarandra", Apg. 9: 1—6.
Pastor Gustaf Bergman: "Ett lif till döds, och en död till lifs", Matt. 16: 25.

Fredagen. (Ungdomsfest).

Kl. 8 e. m. Pastor C. E. Frisk, tal på svenska: "Ungdomens sanna ideal."
Pastor C. Rubert Swanson, tal på engelska: "Our Young People's Loyalty to Our Lutheran Church."

Lördagen.

Kl. 8 e. m. Resepredikant S. D. Hawkins: "Konferensens hemmission, dess betydelse och vår heliga plikt gent emot densamma", Luk. 10: 2.
Pastor Gustaf E. Rydquist: "Arbetet för utvidgandet af Herrens vingård är icke förgäfves", Es. 55: 10—13.

Söndagen.

Kl. 10 f. m. Högmässogudstjänst och nattvardsgång.

Pastor B. S. Nyström: Skriftetal.

Pastor Carl J. Renhard: Högmässopredikan.

Kl. 12 midd. Korta tal till söndagsskolan.

Kl. 3 e. m. Kyrkoinvigning.

Ordföranden: Invigningspredikan.

Pastor G. A. Anderson: Tal på engelska språket.

Kl. 8 e. m. Pastor J. Jespersen: "Vår ställföreträdare", Es. 53.
Pastor C. E. Frisk, engelsk predikan: "Our Justification before God", Rom. 3: 28.

Måndagen.

Kl. 8 e. m. Stud. Oscar Liden: "Var trogen intill döden, så skall jag gifva dig lifvets krona", Uppb. 2: 10b.

Pastor B. F. Bengtson: "Guds folks tillkommande sabbats-hvila", Ebr. 4: 9.

Diskussion äger rum torsdags och fredags eftermiddagar.

Ämne: "Tillkomme ditt rike". Diskussionen inledes af pastor Carl J. Renhard.

och kan bidra till en konferensskola, samt att för öfrigt på bästa sätt den kan förbereda hela skolsaken." Kommittéens ordförande pastor J. Jespersen sände en skrifvelse till församlingarna, i hvilken han framställde frågor rörande nämnda punkter. Resultatet af kommittéens arbete framställdes i ordförandens rapport till mötet, som hölls i Seattle 1905. Vi hänvisa läsaren till den rapporten på sidorna 26 och 27 i referatet öfver detta möte. Vid samma möte fick kommittéen i uppdrag "att fortsätta sitt arbete och inkomma till konferensen med rapport därom." Kommittéen valde då tre af sina medlemmar och gaf dem uppdraget att resa till Tacoma, Portland och Seattle och så grundligt som möjligt under-

söka hvad där kunde göras för en skolas anläggande. Denna kommitté består af pastorerna J. Jespersen, ordf., Carl J. Renhard och undertecknad. Vi började våra undersökningar i Seattle den 18 januari och fortsatte med dem i Tacoma den 22 och 23. Här var pastor C. E. Frisk oss mycket behjälplig. Den 24 och 25 jan. voro vi i Portland.

Vi funno, att i Seattle är det nästan omöjligt att få ett passande läge för skolan, ty nära inne i staden äro tomterna allt för dyra och vi tro ej att vi böra gå långt ut, eller bygga vår skola i en utkant. Kunde vi förfoga öfver \$20,000 eller mer, så kunde vi nog få en någorlunda välbelägen tomt, om vi äro belättna med en, som icke är så särdeles stor. Vi borde dock hafva minst fem eller

tio acres. I Tacoma funno vi en mycket vacker och välbelägen så kallad "tract" på 10 acres. Vi få se. Kanhända församlingen där och staden komma till vårt konferensmöte med löfte om den platsen. Då torde vi göra bäst uti att antaga den och förlägga skolan där. I Portland finnas ock en eller flera obebyggda "tracts", som äro väl belägna och kunna fås jämförelsevis billigare än något både i Tacoma och Seattle. Portland torde komma till vårt nästa konferensmöte med ett stortadt andud.

Kommitténs ordförande, som ju skall rapportera till nästa konferensmöte, torde ursäktas, att jag med dessa anmärkningar gått honom i förväg.

Innerligt önskar kommittéen, att den kunnat uträtta mycket mer än hvad den gjort. Kunde vi blott finna några penninggubbar, som ville hjälpa oss med lösningen af det finansiella i skolsaken, så kunde vi kanske snart komma på det klara. Det synes dock som om inga sådana ville framträda.

Må vi i denna för oss så viktiga "skolsak" lita på vår alltid pålitlige gode Gud och vårt kristliga folks kärlek och uppfostring.

Seattle den 31 jan. 1906.

MARTIN L. LARSON.

Noas timmermän.

"Ni ser alls inte ut som en patient, fröken Emy", sade jag, då en frisk sjuttonårig flicka med röda kinder och glada ögon, strålände af kraft och lif — dotter af kristna föräldrar — kom in i mitt mottagningsrum.

"Nej, herr doktor, jag är inte heller kommen för att söka råd, men mamma trodde, att doktorn ville hjälpa mig med en insamlingslista." Hon räckte mig en inbjudning till "det indiska bibelläsningssällskapet".

"Hvad har det sällskapet till mål?"

"Det vill lära barnen i Indien att läsa bibeln på deras eget språk. Och jag gör allt, jag kan, för att hjälpa dem, det är så bra tänkt", tillade hon ifrigt.

"Ja", sade jag, "det är en präktig ide, fröken Emy. Jag förmodar den egentliga afsikten är, att barnen skola få höra om Jesus, läras tro på honom och få veta, att de äro frälsda."

"Just det, herr doktor."

"Mätte då Herren vilja använda detta arbete till välsignelse för någon. Men får jag fråga er, fröken Emy, innan jag går vidare — har ni någonsin hört talas om Noas timmermän?"

"Noas timmermän? Nej, hvilka voro de?" frågade hon litet förläget.

"Det var män, som hjälpte honom bygga arken, i hvilken andra blefvo frälsta, men själfva gingo de förloerade."

"Jag har aldrig tänkt på dem förr."

"Jag kan förstå det. Men finner inte fröken likhet mellan dem och sig? Ni går glad och beskäftig med den tanken att hjälpa andra till Jesus, och dock är ni själf — så vidt jag hört — icke en af hans vunna. Säg mig, fröken, har ni själf kommit till Jesus och fått edra synder förlåtna? Eller för att säga det tydligare, såsom en läkare är skyldig sin patient: är ni frälst?"

Min fråga efterföljdes af en lång tystnad. Flickans ansikte var blodsande rött, ögonen stodo fulla af tårar och rösten var så låg och osäker, då hon svarade.

"Nej, jag förstår till min förskräckelse, att jag ej kan vara det. Jag — jag är nog lik — de där timmermännen —"

Pilen, som blifvit skjuten af bågen, spänd med bön och tro, hade verkligen träffat i harneskets sammanfogning och den glada, tanklösa unga flickan blef i ett ögonblick en själssårad och öfverbevisad syndare.

Ett långt samtal, som jag här ej återger, följde. Vi läste i Guds ord och hon insåg, att hela hennes rättfärdighet i Guds ögon måste vara ett örent kläde. Jag bad med henne, och hon gick hem, skakad i sitt innersta.

Några veckor förgingo. Jag tänkte ofta på henne och bad för henne. Äntligen en dag kom hon på min mottagningstid. Hennes bleka, oroliga ansikte vittnade om, hvad hennes ord snart bekräftade, att hon sedan sist genomgått stor själsångest.

"Mamma ville, att jag skulle besöka er igen, ty jag är mycket olycklig, och jag vet icke hvad jag skall göra." Det var en så helt annan sjuttonåring, som nu stod framför mig, än den, som för några veckor sedan glad och leende kommit till mig, att en våg af medlidande men också glädje, slog upp i mitt hjärta.

"Jag är glad att se er, fröken Emy. Jag förmodar, ni i dag behöfver något för er själf och icke för andra?"

"Ja, jag längtar efter att blifva frälst, herr doktor. Om jag bara visste, hur jag skall komma till Jesus! Men mitt hjärta är så hårdt, jag känner mig ä oböjlig."

"Kom endast sådan ni är — med alla edra synder — ty han har sagt: "Den, som kommer till mig, skall jag icke kasta ut." Tro endast på honom, tag honom på hans ord."

"Jag tror verkligen på honom, men jag får intet gagn af det, jag känner ingen förändring."

"Se inte på edra känslor. Ni skall endast gifva akt på hans ord. Läs nu derina vers", och jag slog upp Joh. 5: 24. "Märk hvad Jesus säger: "Sannerligen, sannerligen säger jag eder, den, som hör mitt ord och tror den, som har sändt mig, han har evigt lif och kommer icke i dom, ty han har gått från döden till lifvet." Säg mig nu, hvem talar här?"

"Jesus".

"Och till hvem talar han?"

"Till mig."

"Hör fröken hans ord?"

"Ja".

"Och tror ni honom, som utsände Jesus? Tror ni, att Gud sände honom för att frälsa er, att dö på korset för er och att borttaga edra synder?"

"Ja, jag tror verkligen, att han gjorde det."

"Näväl, se här! Ni har fyllt de två villkoren, ty ni har hört och trott. Hör nu också på den välsignade fortsättningen. Den, som hör och tror, har evigt lif, det är er nuvarande besittning. Om ni nu hört och tror, hvad säger då Jesus, att ni äger?"

"Evigt lif."

"Godt. Håll er till detta. Men det fins mera i versen. Han säger, att en hvar, som hör och tror "kommer icke i domen". Det, ser fröken, angår framtiden. Alltså, då ni hört och trott, säger han, skall ni —"

"— Icke komma i domen."

"Och när han sagt, att ni icke skall, tror ni då, att ni någonsin kan?"

"Nej, — nej, han kan icke ljuga."

"Just det. Men ser ni nu icke, att vi är gången öfver från döden till lifvet?"

"Jo, jag ser det nu, jag har hört

och trott — o hvad enkelt allt ändå är." Och de behärskade känslorna togo sig utbrott i tårar — icke sorgens tunga utan glädjens, tacksamhetens, sådana som flyta nedför kinderna på en förlossad, genom blodet frälst syndare, när Guds nåd har blifvit mottagen. Och hon gick bort med frid och glädje i hjärtat.

Det är nu många år, sedan min unga väninna fann Kristus, och jag är glad att veta, att hon ännu är ett skimrande ljus, ett lyckligt vittne om Herrens nåd, en ifrig arbetare för Kristus och en sann människoförskämd på sitt eget stilla sätt.

Min käre unga vän, ja en hvar, hur är det med dig? Är du en Noas timmerman eller en verklig kristen? Låt icke denna timma gå förbi och lämna dig, sådan den fann dig. Har du frid? Om du något värderar din själ, så låt icke denna stund blifva ett evigt vittne om din otro. Låt dig öfverbevisas och kom till Jesus nu. Då skall din framtid blifva ljus och härlig, ty du skall varda en frälst människa, helgad och tillfredsställd. D. U. T.

I stillhet.

Det hade varit en sådan pröfvande dag, då han i skymningen ändtligen fått en stund för sig själf. Han var trött och uttråkad, och kanske ändå mera sårad och förolämpad.

Hur lätt får ej missmod och småsinne makt öfver det böjliga människohjärtat, då blicken på den "skönaste af människors barn" är fördunklad! Vår vaksamhet hjälper då föga, det dagliga lifvets små förtretligheter blifva till berg, som vi ej förmå öfverstiga. — —

Förnedrade sig själf — blef lydlig intill döden, ja, intill korsens död — —

Det var de ord han på morgonen genomläst, och de återkommo nu med så många underliga tankar. — Förnedra sig själf, förneka sitt jag, tänkte han, — den högsta tänkbara grad af oegennyttan och själfuppoffring. — Och denna stora konst kunna äfven vi lära — i de hvardagliga plikternas fyllande. — Vägen uppåt går ej genom själfviskhetens tränga dällder. — Han ödmjukade sig själf därför har ock Gud upphöjt honom.

Det nyss så motsträfviga, upproiska hjärtat böjde sig i ödmjukhet, det blef så stilla därinne — som i en helgedom, där Gud är nära.

ELVI.

Ett billigt vittnesbörd.

I en vacker kyrka på Nya Hebriderna ha tacksamma infödingar rest en tafla till minne af missionär John Geddie. På denna tafla står skrivet på infödingarnas språk:

"När han landsteg, 1848, var det ingen kristen här, och när han gick hem, 1873, voro här inga hedningar."

Kristus är målet för och medelpunkten i allting. Den, som känner honom, har nyckeln till allting.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSON Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra sina uppköp.
MOSCOW, IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarverörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herreklädningsartiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och besök mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insättas i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för bif, fläsk, färskött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors. Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern
Rock Island Ill., Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

Guds kämpahär.

J. A. JOHNSON.

Guds kämpahär, var tröst och oför-
färad,
ty Herren går för dig i striden ut.
Fast stundom utaf onskans makt
besväräd,
med hjälten skall du segra dock till
slut.

Den Gud som fordom Abraham ut-
valde
till Fader för Guds folk, han härs-
kar än.
Han som med fäderna så ofta talte,
han är din Gud, din Frälsare och
vän.

Han skall dig genom öknens strider
föra,
igenom stormar till Guds Kanans
land,
och våra fiender skall han nedgöra,
med sin allsmåttiga och starka hand.

Så strid i Kristi kraft, du lilla ska-
ra,
ännu en tid mot onskans hela
makt:
ty Jakobs Gud skall med i striden
vara.
Du genom honom segrar, som han
sagt.

Han skall på starka frälsararmar
bära
dig genom djupen, dem du fruktar
för.
Med himlabröd dig styrka och dig
nära,
till dess han dig fullkomligt salig
gör.

Håll tåligt ut fast striden kännes
bitter;
se luttringselden rensar tronens guld.
och Herren själf vid reningsdegeln
sitter
och dig uttager, när han ser sin bild.

En god strid.

Trons strid är en god strid, eme-
dan det är en strid för de bästa äm-
damål; den förutsätter ett rent hjär-
ta, ett rent samvete och Guds bifall.
Det är en god strid, emedan Gud
förser oss med vapen. Det är en
strid, som skall vinnas, emedan den
allsmåttige Kristus tager oss i sitt
försvar, och hvarken människa eller
djäfvul kan rycka oss ur hans hand.
När Guds Son besegras, skola vi be-
segras, icke förr.

* * *

Det ges blott en sedlighet, och
det är samningen; det ges blott ett
fördärf, och det är lögnen.

WESTERN WASHINGTON

with its vast bodies of timber, affords ample opportunity for the establishment of *lumber and shingle mills*. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to

C. W. MOTT, Gen'l Emigration Agent,
Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

MOLINE PIANON & ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fullig ton samt vara längre. De säljes nu billigt. Kataloger och prislister erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 203

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Beläget invid Puget Sound. Har ett ideelt klimat. Inga åskstormar cykloner eller skadedjur. Ideelt för fruktodling och boskapsskötsel. Flera tusen acres land ännu ouppodlade. Har transkontinentala järnvägar, som stå i direkt förbindelse med handels- och sjöfartsindustrien. Fördelaktigaste läge för stora fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare
och kemist

BELLINGHAM, WASHINGTON

Real Estate First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect and remit principal and interest promptly without charge. We invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sortrade lager. Stort lager af fotograf-materialer och tafvelramar. Lägsta priser

1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN

THE TAILOR

210 E. Holly St. Bellingham, Wash.

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

—TIME CARD—

Effective October 29, 1905.

Trains arriving at Bellingham at 12:05 p. m. and leaving Bellingham at 3 p. m. connect with Canadian Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham.

No. 1—Passenger, daily, 3 p. m. for Sumas, Maple Falls, Glacier, Vancouver and all points east.

No. 3—Passenger, daily, except Sunday, 5 p. m. for Everson and Lynden.

No. 5—Mixed, daily, except Sunday, 9:25 a. m. for Sumas and intermediate points.

No. 7—Passenger, Saturday only, 9 a. m. for Everson, Lynden, Sumas and Glacier.

Trains Arrive Bellingham.

No. 2—Passenger, daily, 12:05 p. m. from Glacier, Sumas, Vancouver, and all Eastern points.

No. 4—Mixed, daily, except Sunday, 9 a. m. from Lynden.

No. 6—Mixed, daily, except Sunday, 4:30 p. m. from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only, 6:25 p. m. from Glacier, Sumas and Lynden.

A. BRANIN,
Asst. Supt.

J. J. DONOVAN,
Gen. Supt.